

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

sig store Forskelligheder gældende, hvilket gør i hvert Fald mig noget skeptisk over for de opstillede Afgrænsningers Naturgivethed.

I øvrigt maa Arbejdsanvisningen i Forbindelse med den Politik, der følges med Hensyn til Tab af Ret til Arbejdsløshedsunderstøttelse, ikke være af en saadan Art, at den jager Kvinder ud af Arbejdsmarkedet. Tager man ikke et anvist Arbejde, mister man sin Ret til Arbejdsløshedsunderstøttelse. Det er ogsaa et rigtigt Princip at følge, naar man kan karakterisere det anviste Arbejde som passende. Arbejdsstedets Beliggenhed i Forhold til den arbejdssøgendes Bopæl har i denne Forbindelse en ganske særlig Betydning for Kvinder paa Grund af deres større Bundethed af Familieforhold. Søger f. Eks. en Moder, der bor paa Amager, Arbejde og faar anvist saadant i Buddinge, da maa hun afslaa at tage det, hvis hun har smaa Børn, som hun skal have anbragt, og Børneinstitutionen ikke aabner, før Moderen maa forlade Hjemmet, og lukker, inden hun kan naa hjem. Efter min Mening kan man ikke kalde saadant Arbejde for „passende“. Anvises der ældre Kvinder andet Arbejde, end de har været vant til, og Arbejde, som er for tungt for dem, maaske fordi det gaar for meget ud over deres Ben, bliver Resultatet let, at de maa opgive saadant Arbejde og taber Modet.

Arbejdsanvisningen bør udvise en særlig Omhu for de ikke helt unge Kvinder. Mange Kvinder melder sig i en forholdsvist sen Alder paa Grund af Familieforhold: Enker, forladte, fraskilte, eller fordi Børnene er fra Haanden, og de bør have en særlig Vejledning ogsaa med Hensyn til Uddannelse og Omskoling, for at man ret kan udnytte deres Evne i Produktionens Tjeneste.

Ofte hindres Mødre i at tage Arbejde, fordi der ikke er Børneinstitutioner nok til at tage sig af Børnene. Ved den Lov, der under den tidligere Arbejds- og Socialministers Førerskab gennemførtes om forøget Støtte til Børneinstitutioner, kom man et væsentligt Skridt frem, men dette har ikke vist sig tilstrækkeligt. Det kniber saaledes fortsat med at faa tilstrækkelige Tilskud til Start af Børneinstitutioner. Paa Finanslovsforslaget er kun fastsat 300 000 Kr. hertil, men af Bemærkningerne fremgaar det dog, at Finansministeren er indstillet paa, at dette Beløb maa forhøjes, og jeg vil meget henstille til den højtærede Finansminister ikke at være karrig paa dette Omraade.

Lovgivningsmagten maa ogsaa virke til at tiltrække tilstrækkeligt uddannet Personale til Børneinstitutionerne; der maa

saaledes skaffes forøget Mulighed for Uddannelse og for bedre Løn til det Personale, der udfører en saa vigtig Funktion som at tage sig af vore Børn. Saa vidt jeg ved, har Undervisningsministeriet nedsat en Kommission, der arbejder med Spørgsmaalet om Uddannelse, og jeg tillader mig at henstille, at dette Arbejde fremskyndes.

Endvidere tillader jeg mig at henstille til den højtærede Indenrigsminister at søge at finde Udvej til at oprette et Daghem og en Børnehave til Brug for Børn af Kvinder, der arbejder i Ministerierne og andre Statsinstitutioner. Jeg ved, at denne Tanke har været fremme, og at man har søgt at realisere den, og jeg vilde ønske, at man vilde prøve paa fortsat at arbejde med dette Spørgsmaal og finde en Løsning. Staten skulde jo gerne gaa foran paa dette Omraade.

Et Forhold, hvis Løsning har været paa krævet i mange Aar, trænger sig ogsaa paa i denne Forbindelse. Det er Sikring af en forsvarelig Moderskabshjælp. Denne maa ordnes ogsaa under Hensyn til Erhvervslivets Krav og de arbejdende Kvinders Krav, saaledes at der sikres Kvinden Erstatning for tabt Arbejdsfortjeneste i den Tid, hun ikke kan arbejde paa Grund af Barnefødsel, og saaledes at Arbejdsgiveren ikke skal bære nogen Lønudgift i den Tid, hun maa forsømme Arbejdet af denne Grund. Jeg tillader mig i øvrigt at henvise til, hvad jeg ved Finanslovdebatten i forrige Vinter sagde om dette Spørgsmaal, og til den Udtalelse, som Folketingsudvalget angaaende Mælkehjælpen til Kvinder før og efter Fødsel fremsatte, og henstiller til Arbejds- og Socialministeren snarest muligt at tage dette Spørgsmaal op til Løsning.

Om man kan frigøre mere kvindelig Arbejdskraft, er bl. a. afhængig af en Rationalisering af Husarbejdet. Mange Husmødre er saa overbebyrdet den Dag i Dag, hvor det er vanskeligt at skaffe tilstrækkelig huslig Arbejdskraft, at de, selv om Husarbejdet lettes, ikke vil kunne paatage sig andet Arbejde; men ogsaa de trænger altsaa haardt til Lettelse i Husarbejdet, saa det kan kun være et yderligere Motiv til at gaa i Gang med at faa Lettelser indført. Det var derfor med stor Tilfredsstillelse, jeg hørte den højtærede Statsminister udtale, at Spørgsmaalet om Oprettelse af Husholdningslaboratorier og Forsøgsstationer er Genstand for Overvejelse; jeg vil meget haabe, at disse Overvejelser inden længe fører til et positivt Resultat, og jeg kan tilsige mit Partis Støtte til Gennemførelse af et praktisk Arbejde paa dette Omraade, saaledes som det ærede Medlem Hr. Aage